Redacțiunea, Administrațiunea
Tipografia:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ, Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciurĭ:
Brașovŭ, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețulŭ inserțiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta" iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șese lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 35. Brașovŭ, Mercurĭ, 17 (29) Februarie 1888.

Brașovŭ 16 Februarie, 1888.

Precum amŭ arătatŭ în revista de erĭ, foile tiszaiste făcuseră mare sgomotŭ din incidentulŭ procesului intentatŭ de către procurorulŭ din Viena redactorului fóiei politice sĕptĕmânale „Parlamentär", Dr. Zivny. Acesta fusese acusatŭ, precum scimŭ, pentru crima de înaltă trădare din causă că ar fi unŭ „agitatorŭ panslavistŭ". Atâta numai le-a trebuitŭ foilorŭ din Peșta, pentru ca sĕ strîge ca din gura șérpelui, că monarchia este amenințată de „panslavismŭ" și de „panrusismŭ". Nu era însĕ destulŭ cu atâta. Casulŭ lui Zivny trebuia sĕ le servéscă și ca mijloc de suspițiunare a manifestațiunilorŭ celorŭ mai nouĕ naționale eșite din sînulŭ Croațilorŭ și alŭ Slovacilorŭ și așa declarară „Nemzet" cu „P. Lloyd" că Strossmayer și aderenții lui Hurban își fierbŭ păsatulŭ totŭ în aceeași ólă cu „agitatorulŭ" Zivny.

In cele din urmă, — esclamă „P. Lloyd" cu multă emfasă — li se vorŭ deschide ochii și celorŭ din Viena. Era sigură fóia unguréscă, că periculosulŭ „agitatorŭ panslavistŭ" va fi condamnatŭ și pedepsitŭ cu tótă asprimea.

Se vede însĕ că cei din Viena nu s'au spăriatŭ nicĭdecum de strigătulŭ de alarmă alŭ foilorŭ tiszaiste. Ei cugetă mai rece și mai liniștitŭ și, cu tóte că nu'sŭ mulțumițĭ cu guvernulŭ Taaffe, nu vĕdŭ pericule unde nu suntŭ, nu se spariă de tótă umbra, ci mai ținŭ contŭ și de faptele și împrejurările reale. Astfelŭ jurații din Viena au pronunțatŭ unŭ verdictŭ, în urma căruia multŭ primejdiosulŭ „agitatorŭ panslavistŭ" fŭ achitatŭ.

Procurorulŭ a imputatŭ lui Zivny, că prin scrierile sale provócă pericule în contra statului, propagândŭ unitatea religionară și limbistică a Slavilorŭ, trecerea lorŭ la ortodoxiă și învĕțarea limbei rusescĭ. I-a imputatŭ că are abonațĭ în Rusia, că primesçe dela o societate de binefacere rusésca chiar subvențiunĭ și că stă în legătură cu panslaviștii.

Zivny declară, că elŭ luptă pentru uniunea culturală a Slavilorŭ, nu pentru uniunea lorŭ politică și că n'a încetatŭ a fi patriotŭ bunŭ austriacŭ, tocmai așa precum nu greșescŭ Nemții liberalĭ contra patriotismului prin aceea, că susținŭ solidaritatea culturală cu conaționalii lorŭ din Germania. Pentru că are abonațĭ în Rusia, nu urméză, că stă în serviciulŭ rusescŭ, căcĭ atuncĭ ar trebui sĕ fiă declaratŭ și de instrumentŭ alŭ Germaniei, deórece are și acolo abonațĭ; mai departe nu i se póte imputa ca unŭ actŭ nepatrioticŭ că are conecsiunĭ cu reuniunea de binefacere slavă, după ce de esemplu episcopulŭ Strossmayer este chiar membru onorarŭ alŭ acestei reuniunĭ.

Dovedile aduse de către procurorŭ n'au fost de ajunsŭ spre a convinge pe juriu despre aceea că Zivny ar amenința statulŭ și așa au rĕspunsŭ la întrebarea, décă este séu nu unŭ „agitatorŭ panslavist", în modŭ negativŭ.

Amŭ amintitŭ aicĭ momentele principale ale procesului din vorbă, pentru ca și cetitorii noștrii sĕ aibă o ideiă despre elŭ.

In legătură cu acestŭ procesŭ s'a încinsŭ în Austria și o discusiune publicistică privitóre la pretinsele scopurĭ ale „panslavismului."

„Unŭ panslavismŭ politicŭ" — scrie „Politik" din Praga — „în sensulŭ, care vorŭ sĕ i'lŭ dea adversarii slavismului nicĭ nu esistă. De-o uniune politică a tuturorŭ Slavilorŭ spre detrimentulŭ Austriei n'a fostŭ vorbă niciodată între noi."

„Nicĭ că se va ivì vreodată", adauge numita fóiă, „unŭ panslavismŭ politicŭ, décă ministeriului Taaffe se va nisui în spiritulŭ mesagiului împĕrătescŭ dela 1879 a realisa egala îndreptățire a tuturorŭ popórelorŭ monarchiei."

Etă dér în puține cuvinte metodulŭ celŭ mai ușorŭ de a delătura periculului „panslavismului". De ce nu voiescŭ sĕ-lŭ practice și politicii din Peșta față cu Croații și cu Slovacii?

Atuncĭ ar fi de prisosŭ iritațiunea, la care se supunŭ publiciștii ungurĭ, când față cu cele mai neînsemnate evenimente își sarŭ din piele și vorŭ sĕ fiă salvatorii monarchiei.

Pentru ce s'a făcutŭ Hurbanŭ „agitatorŭ"?

„Budapesti Hirlap" publică descrierea unei visite făcute lui Hurban din partea unui particularŭ, care din conversația avută cu Hurban povestesce între altele următórele:

„Hurban a vorbitŭ între altele și despre causa ce l'a făcutŭ pe elŭ „panslavistŭ." Elŭ spuse, că pe când era studentŭ alŭ liceului din Pojunŭ până în a VII-a classă a fostŭ cu cele mai bune sentimente ungurescĭ, a fostŭ unulŭ dintre acei studențĭ, carĭ decopiau diarulŭ redigeatŭ de Kossuth. Tînĕrulŭ lui sufletŭ însĕ a iubitŭ pe Ștefanŭ Széchenyi cu totŭ fanatismulŭ. In societatea literară slovacă, ce se înființase atuncĭ sub președința teologului Star, pe lângă tóte ademenirile ce neîntreruptŭ i-se făceau, elŭ n'a voitŭ sĕ între, ba încă desprețuia pe Zaborszky, care locuia cu elŭ într'o casă și care era unŭ membru activŭ alŭ acestei societățĭ.

„Odată însĕ, pe când elŭ se preumbla cu Zaborszky pe țĕrmurii Dunării, câțiva studențĭ începură sĕ-i batjocuréscă, ba chiar sĕ-i insulte. Acestŭ accidentŭ neînsemnatŭ a fostŭ hotărîtorŭ pentru întrégă viéța lui. In aceea di a scrisŭ o poesiă slovacă, pe care în diua următóre a dat'o lui Stur, a intratŭ în societate și de atuncĭ, cu sabia și cu péna, elŭ a fostŭ celŭ mai înverșunatŭ anteluptătorŭ alŭ propagandei panslaviste în Ungaria."

„Kolozsvár" dela 24 Februarie reproducêndŭ acestŭ accident din viéța lui Hurban, dice într'unŭ articulŭ publicatŭ pe pagina primă:

„Așa s'a întîmplatŭ; din acéstă causă s'a făcutŭ Hurban inimiculŭ plinŭ de ură și de amărăciune alŭ rassei maghiare, stricândŭ pretutindenea și în tóte unde numai a pututŭ strica; s'a făcutŭ inimicŭ din causă că l'au batjocuritŭ și l'au insultatŭ, fiindŭ că era de naționalitate slovacă."

„Vorbirea lui Hurban nu motivéză, nu-lŭ mântuesce pe elŭ nicĭ câtușĭ de puținŭ de faptele lui pĕcătóse, dér fără îndoélă cuprindŭ în sine o admoniare, o mare învĕțătură, ce ar trebui sĕ străbată în inima fiă-cărui Maghiarŭ.

„Durere: și astădĭ este lățită datina, că ne batemŭ jocŭ de cei de altă rassă, din causa naționalității lorŭ. Intr'unŭ locŭ Slovacii, în altŭ locŭ Sêrbii și Croații, în Ardealŭ însĕ Românii *adese-orĭ suntŭ întêmpinațĭ din neprecepere cu cuvinte de batjocură.* Ore pe câțĭ din cei ce s'au apropiatŭ de noi, pe câțĭ prietinĭ i-a înspăimântatŭ până acum acéstă duritate!

„Persecuția se începe deja în scólă, unde — din causa pĕcătósei trecerĭ cu vederea a învĕțătorului — *copilulŭ de Românŭ*, de esemplu, *pré adeseorĭ este ținta spre care necurmatŭ se îndreptă bombardările conscolarilorŭ sĕĭ.* Și pe când ar fi pututŭ deja sĕ ni-se întăréscă și nouĕ mólele capului, încă *nicĭ atuncĭ nu pregetămŭ a lovi cu câte-unŭ cuvêntŭ vătĕmătorŭ, cu câte-o pișcătură umilitóre pe copilulŭ românŭ, slovacŭ etc.*

„Esemplulŭ lui Hurbanŭ, că cineva — fiă în etatea lui de copilŭ orĭ de bărbatŭ — își întórce fața de către *Maghiarulŭ celŭ batjocoritorŭ*, încă și astădĭ se repetă neîncetatŭ. Și nu avemŭ destulŭ sentimentŭ pentru a cunósce, că prin acéstă duritate vătĕmătóre nouĕ înși-ne ne stricămŭ, pe noi înși-ne ne slăbimŭ. Nu avemŭ sentimentulŭ pentru a cunósce, că cine batjocuresce fără socotélă pe altulŭ din causa naționalității sale, acela sprijinesce o tendință anti-maghiară, pentru-că pe cea mai eficace cale posibilă consolidéză pe inimicii rassei nóstre.

„Invĕțătorĭ în scólă! Maghiarĭ în societate! Cetițĭ cum s'a făcutŭ Hurban „panslavistŭ". Și cugetați-vĕ, că totŭ cuvêntulŭ de batjocură *tăcutŭ* prețuesce atâta, ca și cum ațĭ da dece florinĭ pe séma „kulturegylet"-ului. Și totŭ cuvêntulŭ de batjocură *rostitŭ* strică mai mult decâtŭ ațĭ sci voi folosi patriei chiar și cu cele mai frumóse frase!"

Maghiarisarea în Sĕcuime.

Dintre Sĕcuime-Moldova, Febr. 1888.

Rîulŭ Trotușŭ isvorésce din marginea rĕsăriténă a Sĕcuimei, curge cam spre rĕsăritŭ și trece în România. Aprópe de fântâna acestui rîu e situată comuna Lunca de susŭ, apoi Lunca de mijlocŭ. Ambele'sŭ locuite — cu escepțiunea a vr'o 20 familii române — numai de Ciangăi, în numĕrŭ de peste 3200 suflete. Mai josŭ pe acéstă vale e situată comuna Ghimeșŭ-Făgetŭ, după care urméză Ghimeșulŭ, numitŭ de poporŭ Șianțŭ, lângă vamă, care érăși este locuitŭ de Ciangăi și Sĕcui. Eu mĕ voiu ocupa de astădată cu descrierea comunei Ghimeșŭ-Făgetŭ în care maioritatea locuitorilorŭ suntŭ Românĭ.

Se află în acéstă comună aprópe 300 familii române și vre-o 120 familii de Ciangăi. Românii au o biserică, nu mare, dér corĕspundĕtóre, din materialŭ solidŭ. Asemenea au o școlă corĕspundĕtóre, edificată în 1873, după planŭ. Dér daună că Românii, condușĭ de simțulŭ frățietății, la edificarea școlei au primitŭ ceva ajutorŭ și dela Ciangăii aflătorĭ în acéstă comună. Au primitŭ adecă dela Ciangăi bagatelulŭ ajutorŭ de vr'o 50 fl. și câte-va dile de lucru. Românii însĕ au spesatŭ sute de florinĭ și sute de dile de lucru și totușĭ acuma Ciangăii țînŭ a fi egalĭ în dreptŭ cu Românii, pretindêndŭ ca băieții lorŭ sĕ fiă instruițĭ din tóte obiectele ciangăiesce. Acesta este unŭ mare periculŭ pentru esistența națională a Românilorŭ, carĭ suntŭ deja și acum fórte maghiarisațĭ. Bĕtrânii sciu ce i dreptŭ cu toții bine românesce, dér din generațiunea mai tînĕră, 30—50 anĭ de etate, se află unii, carĭ abia décă pricepŭ românesce, ér între tinerime o mare parte nu scie nimicŭ românesce.

Portulŭ la toțĭ, și la Ciangăi, lĭ-e românescŭ. Copii de școlă între 6—12 anĭ suntŭ 186. Școla o cercetéză 54 Românĭ și vr'o 16 Ciangăi. Ciangăii au totŭ cerutŭ ca statulŭ sĕ edifice aicĭ o școlă, dér lĭ-s'a rĕspunsŭ, că nu-sŭ parale. Acum lĭ-a promisŭ „Kulturegylet"-ulŭ și speréză că la véră se vorŭ și apuca de lucru.

În fața acestui periculŭ adêncŭ simțitŭ, Românilorŭ de aicĭ lĭ-arŭ trebui, nu unŭ învĕțătorŭ, și încă și acela sĕ fiă silitŭ a'șĭ perde timpulŭ cu Ciangăii, ci celŭ puținŭ doi învĕțătorĭ bunĭ, carĭ vîrîndŭ în tinerime simțĕminte naționalĭ, sĕ-i învețe cunóscerea și prețuirea limbei materne mai pre susŭ de tóte. Dér poporulŭ e săracŭ, abia póte trăi de pe o di pe alta, de unde sĕ mai pótă plăti și doi învĕțătorĭ? Rĕmâne în sarcina celorŭ competențĭ ca sĕ se cugete cu seriositate asupra mijlócelorŭ de vindecare.

La maghiarisarea Românilorŭ fórte multŭ contribue căsĕtoriele mixte, căcĭ décă unŭ june română ia în căsĕtoriă o jună de Ciangău, acésta — nesciind românesce — copiii și-i cresce în limba maghiară; ba sciindŭ membrii familiei românescĭ, în carea s'a vîrîtŭ ea, totŭ unguresce, — cu timpulŭ limba română devine eschisă din acea familiă. Totŭ așa se întêmplă și décă o jună română se mărită după unŭ june ciangău, căcĭ se face ciangóică cu trupŭ și sufletŭ. Așa déră în ambe casurile dauna e numai a nóstră.

Ei nu cunoscŭ deosebire între Românŭ și Ungurŭ, ba fiindu-le și portulŭ comun, căsĕtoriile mixte — spre mai marea nóstră daună — 'sŭ fórte dese. Fetele române se mărită bucurosŭ după Ciangăi, ér unii dintre bărbațĭ au începutŭ a se cere sĕ tréca la romano-catolicismŭ, adecă sĕ se facă ungurĭ.

Mai amintescŭ în legătură cu acésta, că „Kulturegylet"-ulŭ a înființatŭ o parochiă reformată în Ciucŭ-Szereda, alŭ cărei preotŭ ne-a și cercetatŭ deja. De însemnatŭ e, că până în presinte o astfelŭ de parochiă nu a esistatŭ în întregŭ com. Ciucului și e témă, că décă noi vom fi totŭ așa indiferențĭ ca până acum, décă nu vomŭ procede a lumina poporulŭ și a-i inspira simțeminte naționalĭ, nefiindu-i permisă trecerea dela ritulŭ greco-cath. la celŭ rom.-cath., mulțĭ póte vorŭ trece la calvinismŭ.

Ne trebue școlĭ naționale și conducĕtorĭ conscii de chiămarea lorŭ. Numai astfelŭ putemŭ fi salvațĭ.

Cu altă ocasiune vĕ voiu raporta despre Românii, carĭ locuescŭ spre miadădi dela Ghimeșŭ, dealungulŭ granițeĭ Moldovii.

Moșulŭ celŭ tinĕrŭ.

SCIRILE ḌILEI.

Unŭ preotŭ harnicŭ e o nepreţuită comóră pentru o comună. Părintele *Ionŭ Hamsea* din *Rêşnovŭ*, abia de optŭ lunĭ preotŭ acolo, a începutŭ sĕ dea frumóse dovedĭ despre vrednicia şi energia sa. A isbutitŭ sĕ înfiinţeze unŭ corŭ de peste 30 de plugarĭ şi Dumineca trecută a şi cântatŭ în nouĕ şi frumósa biserică a Românilorŭ rêşnovenĭ. E cu neputinţă sĕ se dea deplină espresiune bucuriei poporului care la auḍulŭ corului a fostŭ mişcatŭ pănă la lacrĕmĭ.

Felicitămŭ pe tînĕrulŭ preotŭ şi'i dorimŭ succese şi în alte întreprinderĭ salutare pentru credincioşiĭ sĕĭ.

* * *

După ultimele adeverirĭ din partea poliţiei din *Sighişóra*, în decursulŭ *epidemiei de tifusŭ* s'au bolnăvitŭ 107 persóne, dintre care 26 s'au însănĕtoşatŭ, 10 au muritŭ şi 71 erau la 9 (21) Februarie încă în tratare medicală. Bóla e în descrescere.

* * *

Cu privire la *jăfuirea postei* din *Praidŭ*, cu care ocasiune unŭ gendarmŭ a fostŭ omorîtŭ, se comunică, că cercetarea a avutŭ ca urmare arestarea visitiului, care fugise dela loculŭ unde s'a comisŭ furtulŭ şi omorulŭ, şi făcuse arătare autorităţii. S'a doveditŭ adecă, că visitiulŭ poştei a fugitŭ din grupulŭ jăfuitorilorŭ ucigaşĭ, cu carĭ se vede că era de mai nainte înţelesŭ. Făptuitorii au fostŭ prinşĭ lângă Reghinulŭ săsescŭ.

Adunarea generală constituantă

a reuniunei femeilorŭ române din Aradŭ şi provincià.

Precum aţĭ anunţatŭ şi D-Vóstră d-le Red. în colónele veteranei nóstre „Gazete“, întru adevĕrŭ s'a şi întêmplatŭ; anume la 9 (21) Februariu s'a ţinutŭ aicĭ în Aradŭ adunarea generală constituantă a reuniunei femeilorŭ române din Aradŭ şi provincià.

Deşi s'au scrisŭ multe, mai alesŭ în „*Tribuna*“, din partea unora în contra comitetului şi a reuniunei, cu tóte aceste — *post tot discrimina rerum* — reuniunea femeilorŭ române din Aradŭ şi provincià, cu ajutorulŭ lui D-ḑeu şi a ómenilorŭ de bine, este astăḑĭ pusă în viaţă pe base solide, şi anume cu o însufleţire ce ni-se pare că prevestesce apropiarea unei ere mai fericite. —

La 10 óre a. m. în biserica nóstră catedrală a fostŭ invocarea Spiritului sânt, în presenţa unei frumóse cununĭ compusă din fruntea femeilorŭ române din Aradŭ şi provincià.

Încă nu erau 10½ óre a. m., când sala cea spaţiósă a seminariului cuprindea între frumoşĭ zugrăviţiĭ sĕĭ păreţĭ ca la 160 de dame şi totŭ pe atâţĭ domnĭ.

In faţa acestui publicŭ alesŭ, preşedinta interimală a reuniunei dechiară adunarea generală constituantă de deschisă.

Atuncĭ Revrdss. domnŭ vicariu episcopescŭ Ieroteiu Beleşiu propuse şi adunarea primi cu aclamaţiune, ca o deputaţiune sĕ invite la adunare pe Ilustritatea S'a Prea Sânţitulŭ d-nŭ Episcopŭ diecesanŭ, *Ioanŭ Meţianŭ*, ca pe patronulŭ reuniunei; şi până atuncĭ se suspendă şedinţa.

Bărbatulŭ doritŭ, capulŭ tuturorŭ întreprinderilorŭ nóstre salutare de cultură, se presentă în adunare copleşitŭ de unŭ viforŭ de aplause, ce nu voiau se mai înceteze.

Redeschiḑêndu-se şedinţa, adunarea generală aclamă ca presidentŭ ad. hoc totŭ pe d-na presidentă a comitetului interimalŭ Hermina P. Desseanu. —

Atuncĭ Inaltulŭ prelatŭ, cunoscêndŭ momentuositatea sublimă a adunării, cu faţă veselă şi cu tonŭ însufleţitorŭ pronunţă următorulŭ importantŭ discursŭ pe care — fiind-că are sĕ treacă în analele istoriei — am onóre a Vi-lŭ alătura spre publicare:

„Onorată adunare generală! Multŭ stimatelorŭ Dómne şi Domnĭ!

Fiindŭ învitatŭ a participa şi eu la acéstă onorabilă întrunire, am venitŭ cu plăcere şi în mijloculŭ D-vóstrĕ, precum am mersŭ în totŭ loculŭ unde a fostŭ trebuinţă de presenţa şi conlucrarea mea pentru promovarea intereselorŭ nóstre culturalĭ. Decĭ vĕ salutŭ şi eu cu bucuriă, Dómnelorŭ şi Domnilorŭ, vĕḑêndu-vĕ în numĕrŭ aşa mare întrunіţĭ spre unŭ scopŭ atâtŭ de frumosŭ şi mĕreţŭ, cum este şi acela alŭ reuniunei acesteia, dorindŭ din sufletŭ, ca cerulŭ sĕ vĕ binecuvinte cu viéţă cât mai îndelungată şi cu resultate câtŭ mai bogate în asemenea întreprinderĭ salutare.

Precum sciţĭ, Dómnelorŭ şi Domnilorŭ, una din cele mai mĕreţe ideĭ ale timpului nóstru este şi ideia associaţiunei, a întrunirei mai multorŭ puterĭ spre ajungerea unui scopŭ comunŭ, bunŭ şi folositorŭ, ce nu s'ar putea ajunge prin puterĭ despărţite. De aceea şi cele mai culte naţiunĭ şi popóre din lume au întrebuinţatŭ cu multă însufleţire acéstă ideeă, practicându-o cu mare folosŭ pe tóte terenele; şi totŭ de aceea toţĭ câţĭ au îmbrăţoşatŭ acea idee progreséză frumosŭ în tóte privinţele.

Voindŭ şi noi a ne folosi de acea ideiă mĕréţă a associaţiunei, şi anume dorindŭ şi damele române din Aradŭ a se constitui într'o associaţiune spre unŭ scopŭ mĕreţŭ, încă la 31 Ianuariu 1884 s'au întrunitŭ într'o conferinţă convocată prin mine, şi ţinută sub presidiul meu, spre a pune fundamentulŭ unui mĕreţŭ monumentŭ, pentru înaintarea neamului nostru adecă pentru înfiinţarea unei scóle române de fetiţe în Aradŭ.

In acea conferinţă s'a pusŭ, Dómnelorŭ şi Domnilorŭ, basa acestei intrunirĭ, atuncĭ şi-a alesŭ adunarea comitetulŭ şi pe ceilalţĭ funcţionarĭ ai eĭ, şi totŭ atuncĭ a şi datŭ comitetului însărcinarea de a elabora unŭ proiectŭ de statute, şi apoi a-lŭ supune altei conferinţe spre pertractare şi staverire definitivă.

Conformŭ acestei însărcinărĭ comitetulŭ a şi prelucratŭ proiectulŭ de statute, şi supunêndu-lŭ spre pertractare şi staverire finală unei a doua conferinţe convocată pe 29 Martie 1884, acea conferinţă staverindŭ definitivŭ statutele a autorisatŭ de nou pe comitetulŭ ei sĕ facă cele de lipsă pentru întărirea acelorŭ statute, ca aşa reuniunea sĕ se pótă constitui definitivŭ şi sĕ-şĭ încépă activitatea.

Iu urma acestei a doua auctorisărĭ comitetulŭ avêndŭ în vedere, că scopulŭ reuniunei espusŭ în statute este înfiinţarea unei scóle române ortodoxe de fetiţe puse sub scutulŭ bisericei ortodoxe române, mai nainte de tóte a petiţionatŭ la consistorulŭ nostru de aicĭ, pentru întărirea statutelorŭ în totŭ cuprinsulŭ lorŭ.

Aicĭ aflu de bine a observa. că în contra acelei prime petiţionărĭ la consistoriu n'a făcutŭ nimenĭ nicĭ cea mai mică esceptiune.

Ajungêndŭ astfelŭ statutele la consistoriu, şi credêndŭ consitoriulŭ că n'ar fi competinte a se pronuncia şi asupra acelei părţĭ din statute, ce se refere la recunóscerea reuniunei ca persónă juridică, a avisatŭ pe comitetŭ sĕ esopereze mai întâiu la înaltulŭ ministeriu recunóscerea reuniunei ca atare, şi apoi după aceea sĕ se reîntórcă de nou cătră biserică pentru acordarea dreptului de a înfiinţa o scólă confesională, şi pentru regularea referinţelorŭ dintre biserică şi reuniune.

Aşa s'a şi întêmplatŭ, căcĭ după ce s'a recunoscutŭ reuniunea de atare din partea Inaltului Ministeriu. comitetulŭ s'a reîntorsŭ de nou cătră Consistoriu, pentru îndreptăţirea de a înfiinţa o şcólă confesională şi pentru regularea referinţelorŭ dintre biserică şi reuniune.

Credŭ, că şi Onorata adunare va înţelege, că după-ce reuniunea în statutele ei aprobate şi de înaltulŭ Ministeriu, a adoptatŭ de scopŭ alŭ ei înfiinţarea unei şcolĭ confessionale sub scutulŭ bisericei nóstre: biserica încă era în drept a-şĭ precisa condiţiunele, sub carĭ ar putea concede acelei reuniunĭ o asemenea şcólă confessională. Astfelŭ a ajunsŭ a se staveri referinţele dintre biserică şi reuniune.

Pe când ne bucuramŭ cu toţii, că acéstă reuniune s'a pusŭ sub scutulŭ bisericei nóstre naţionale, sub scutulŭ acelei bisericĭ, care fŭ pururea şi scutulŭ părinţilorŭ şi străbunilorŭ noştri, pe când credeamŭ, că abia va fi mai esistândŭ în părţile nóstre o reuniune mai bine ocrotită, şi speramŭ a infiinţa câtŭ mai curêndŭ şcóla de fetiţe atâtŭ de necesară în aceste părţĭ, mai alesŭ că şi consistoriulŭ nostru, de trei anĭ încóce, în totŭ anulŭ a indusŭ în bugetulŭ sĕu câte o miiă florenĭ pentru aceea şcólă, ceea ce represinta unŭ capitalŭ apróре de ḑiece-orĭ mai mare ca acela alŭ reuniunei, pe atuncĭ cu durere am observatŭ, că s'au ridicatŭ şi vocĭ de nemulţămire contra suplementului adnexatŭ la statute, prin care se reguléză referinţele dintre biserică şi reuniune. —

Sĕ póte că acele nemulţămirĭ vorŭ fi provenitŭ din presupunerea, că biserica ar fi intenţionândŭ a octroa reuniunei suplimentulŭ amintitŭ; eu însĕ potŭ asigura pe onorata adunare generală, că din partea bisericei nu numai nu esista o astfelŭ de intenţiune, ci tocmai din contră, décă onorata adunare generală ar afla de bine a face careva modificărĭ în acelŭ suplimentŭ, sĕ fiă convinsă, că din partea bisericei va întêmpina tótă bunăvoinţa, în tóte nisuinţele şi dorinţele sale cele bune, ca astfelŭ sĕ se pótă ajunge câtŭ mai curêndŭ scopulŭ mĕreţŭ ce urmărimŭ, printr'o înţeléptă şi armonică conlucrare, conformŭ dragostei evangelice.

Şi décă învitatŭ de D-vóstră am luatŭ cuvêntulŭ în acéstă adunare, — după ce atinseiu pe scurtŭ istoriculŭ acestei reuniunĭ, aflu de bine totodată a dechiara, că nu aparţine bisericei a altera drepturile cuiva, séu a împiedeca pe cineva întru ajungerea scopurilorŭ bune şi salutare, ci din contră, biserica este chiămată a da totŭ sprijinulŭ şi conlucrarea pentru realisarea scopurilorŭ mântuitóre ale omenimei.

După ce însĕ este faptŭ, că scopurile marĭ se potŭ realisa numai prin conlucrarea tuturorŭ factorilorŭ chiămaţĭ, în buna înţelegere şi dragoste frăţéscă: astfelŭ spre a se delătura şi cea mai mică umbră de nemulţămire, dechiarŭ, că dorinţa mea ca patronŭ alŭ acestei reuniunĭ, dér şi ca Archiereu, este, ca reuniunea sĕ se constitue acum numai pe basa statutelorŭ aprobate de înaltulŭ guvernŭ.

După acestea recomandându-vĕ pace, dragoste, şi bună înţelegere, de carĭ avemŭ trebuinţă în tóte lucrările nóstre, şi implorândŭ de nou binecuvêntarea cerului asupra D-vóstre şi asupra lucrărilorŭ D-vóstre, — Vĕ poftescŭ a continua lucrările D-vóstre, după ce d-na presidentă a dechiaratŭ adunarea generală constituantă a reuniunei femeilorŭ române din Aradŭ si provincià, de deschisă.“

Aplause sgomotóse şi îndelungate a întêmpinatŭ frumósa vorbire a Inaltului prelatŭ, ér adunarea decise în *unanimitate*, ca acelŭ discursŭ sĕ între la protocolŭ din cuvêntŭ în cuvêntŭ.

(Va urma.)

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

(1)

Chiuiturĭ sĕu horĭ de jocŭ

de prin *Chioru*, culese de *Ioanŭ Bonatzu* înv. în Tolgieşiu.

De-aşŭ trăi câtŭ pétra'n viiă
Nu iau fată cu moşiă
Sĕ'mĭ poruncéscă ea mie;
Ci mĭ-oiu lua una sĕracă
Numai ochii ei sĕ-mĭ placă.

* * *

Trecuiu valea mortŭ de sete,
Mĕ'ntâlnii cu douĕ fete,
Fetele cu pantlicĭ nouĕ
Ţucu-mi-le pe-amêndouĕ,
Şi pe una totdéuna,
Ér pe una câte-odată
Sĕ nu fiă supĕrată.

* * *

Am unŭ drăguţŭ câtŭ unŭ iedŭ
Când ilŭ scapŭ în érbă-lŭ perdŭ;
Pare'mĭ bine că-i s'aşa
Că sare câte-o vălcea.

* * *

Ḑis'o maica cătră mine:
Lasă uliţele, câne!
De maica n'am ascultatŭ,
Nicĭ bine nu mĭ-a umblatŭ.
Că câte maica mĭ-o spusŭ
Tóte la spate le-am pusŭ.

* * *

Rĕu-i omului atuncĭ
Când îşĭ dă boii pe juncĭ.
Şi fetele după slugĭ.

* * *

De-i fata câtŭ de găzdacă
N'are ḑestre numa-o vacă.
Numa-o vacă şĭ-o juncă
Cu cea vacă se îmbracă,
De juncă'şĭ ia oglindă
Totŭ se cată şi se strîmbă
Sĕ véḑă câtu-i de mândră.

* * *

Fetele de pe la noi
Facă-le Dumneḑeu oi
Şi pe mine pĕcurarŭ
Sĕ şedŭ cu ele pe dealŭ.

* * *

Sĕmĕna-mĭ-aşŭ busuiocŭ,
Da mĕ temŭ ca'ntinde locŭ
La bădiţa pîngă clopŭ;
Sĕmĕna-mĭ-aşŭ tămăiţă,
Da mĕ temŭ c'a'ntinde viţă
La bădiţa pe uliţă.

* * *

De-aiu fi mândră de Românŭ
Pune-ţĭ-aşŭ guriţa'n sînŭ,
Dér nu eştĭ de legea mea,
Ne-amŭ iubi, dér n'omŭ putea.

* * *

Bine'i stă lelii gătată
Totŭ cu haine dela şétră.
Dér mai bine i-ar şedé
Când le-ar fi făcută ea;
Nu'sŭ de măna ei făcute,
Ci'sŭ luate pe băncute.
Săracile şetrele
Cum îmbracă fetele,
De n'ar fi armênŭ cu şétră
N'ai vedé fată'nbrăcată.

* * *

Susu-i cerіulŭ de pămêntŭ
Fete ca la noi nu suntŭ,
Ba ḑĕu suntŭ şi pe-alte sate
Da'sŭ cu gurile căscate,
Cu cămeşĭ pĕcurăresci
Cu póle de sacŭ de pescĭ.

Strigăturĭ poporale

din Câmpia Transilvaniei, culese de *A. M.* înv.

Multŭ mĕ'ntrébă frunḑa rară
Doru-mie de badea éră;
Dér mie cum sĕ nu'mĭ fie
Că'sŭ singură şi pustiă.
Muntele-i munte de pétră
Totŭ doresce câte-odată,
Déră eu, sufletŭ de omŭ,
Cum n'aşŭ avé nicĭ unŭ dorŭ?

* * *

Voiă bună câte-odată,
Nu potŭ fi totŭ supĕrată;
Voiă bună când şi când
Nu potŭ umbla totŭ plângêndŭ;
Dela gură voiă bună.
La inimă glotŭ şi tină,
Dela gură voiă-mĭ facŭ
Din inimă plângŭ şi tacŭ.

* * *

Lasă-mĕ maică sĕ dormŭ
Că nu mi-i da după domnŭ,
Că'sŭ copilă de Românŭ
Nu mi-i da dup'unŭ străinŭ.
Lasă-mĕ măicuţa mea
Sĕ şedŭ eu cu cine-oiu vrea
Că ruşine nu'i avé.

Intêmplărĭ diferite.

Incercare de sinucidere. In Clușiu sări în săptămâna trecută vêndĕtorulŭ de covrigĭ cu sare Franz Jan în Someșulŭ micŭ cu intențiunea de a se sinucide. O calfă de morarŭ l'a scosŭ din apă încă viu.

Lupŭ impușcatŭ. Sâmbătă séra pe la 5½ óre vênătorulŭ Iónŭ Silea din Cârstianŭ a împușcat la capĕtulŭ uliții ce duce spre pădurea Cârstianului unŭ lupŭ frumosŭ și bine nutritŭ.

Sinucidere. Din Șimleulŭ Silvaniei se comunică, că mediculŭ de acolo Dr. Kopp s'a împușcatŭ. Cum se vorbesce, nenorocitulŭ avea sĕ lupte în timpulŭ din urmă cu perplexitățĭ materiale.

Incendiare. Femea Opra Andreiu din Chezdi-Oșorheiu se înamoră în soldatulŭ Iuliu Kovacĭ, care însĕ nu voia sĕ scie de bĕtrânica Opra. Acésța află că Kovacĭ umblă sĕ câștige dragostea Mariei B. Ca sĕ'șĭ rĕsbune pe acésta, se furișă Opra în odaia Mariei B., puse cărbunĭ aprinșĭ în lada cu rufe a acesteia și, ca sĕ fiă sigură de succesulŭ punerei focului, aruncă pe deasupra și lampa cu petroleu. Din norocire Maria B. se întórse curêndŭ acasă și cu ajutorulŭ vecinilorŭ stinse foculŭ. Opra e arestată.

Dela poliție. Erĭ séra s'a găsitŭ la berăria orășenéscă de aci o broșe. Păgubașa póte întreba la căpitănatulŭ orășenescŭ.

Concertulŭ d-lui C. Georgescu.

Duminecă séra s'a datŭ concertulŭ d-lui Constantinŭ Georgescu după programulŭ anunțatŭ.

Înainte de tóte e necesarŭ sĕ accentuămŭ, că d-lŭ Georgescu n'a venitŭ aci cu pretențiunĭ de *artistŭ,* dovadă că dênsulŭ merge *sĕ mai facă încă studii musicale.* Din contră, a venitŭ aci ca unŭ modestŭ cântărețŭ, care în drumulŭ sĕu spre Milanŭ, unde vrea sĕ'șĭ continue studiele, dă prin orașele cu poporațiune română câte o producțiune spre a'șĭ puté câștiga atâta câtŭ sĕ'ntêmpine cheltuelile cele mai urgente, fiindŭ avisatŭ numai la mijlócele sale proprii.

Acésta a înțeles'o partea cea mai mare din publiculŭ românŭ, și o spunemŭ cu mare bucuriă, chiarŭ și publiculŭ neromânŭ afară de vre-o câțĭ-va, — carĭ nu erau informațĭ despre scopulŭ concertului — și de aceea nicĭ n'a pretinsŭ dela unŭ *elevŭ încă* o deosebită prestațiune artistică. D-nulŭ generalŭ de Pokay, de esemplu, i-a transmisŭ tînĕrului cântărețŭ felicitările sale, recunoscêndu-i talentulŭ de a puté deveni unŭ bunŭ cântărețŭ și urându'i în acestŭ sensŭ.

Mărturisimŭ, că a surprinsŭ fórte neplăcutŭ pe toțĭ binevoitorii tînĕrului cântărețŭ, vĕdêndŭ strania oposițiune ce s'a făcutŭ dintr'o parte modestei sale întreprinderĭ, după ce dênsulŭ n'a venitŭ aicĭ sĕ concureze pe nimenĭ și după ce, spre a'șĭ puté desvolta talentulŭ sĕu încă prin studiu, avea nevoiă de ajutorŭ și de încuragiare.

Vorbindŭ de concertŭ, bucata dintâiu, „Page, Ecuyer, Capitain" e o scenă lirică fórte grea, pentru a căreia esecutare se cere multŭ studiu. Póte că vomŭ avé ocasiune sĕ-lŭ putemŭ audi pe d-lŭ Georgescu multŭ mai bine după vr'unŭ anŭ doi de studiu la conservatorŭ. „Romanța Toreadorului" din opera Carmen a esecutat'o mai bine, ér romanța „Vorrei morire" de Tosti a cântat'o fórte bine secerândŭ aplausele publicului. „Pe valulŭ mării" și „Danțulŭ iubitei mele" le-a cântatŭ de asemenea cu multŭ succesŭ. Se vedea că le simte mai bine, căcĭ aceste douĕ bucățĭ din urmă suntŭ composițiunĭ ale d-sale și precum aflămŭ mai mulțĭ dintre auditorĭ șĭ-au esprimatŭ dorința de a și-le puté procura.

D-lŭ Frank, pianistŭ escelentŭ, care a acompaniatŭ pe pianŭ pe d-lŭ Georgescu, merită tótă recunoscința, mai alesŭ că l'a acompaniatŭ gratuitŭ și i-a pusŭ totŭ gratuitŭ și pianulŭ la disposițiune. D-lŭ Krause e unŭ distinsŭ violinistŭ, care a și fostŭ viu aplaudatŭ de publicŭ pentru escelentele sale esecuțiunĭ.

La concertŭ a luatŭ parte numerosŭ publicŭ, cum rare-orĭ se vede la astfelŭ de întreprinderĭ.

Ca încheiare mai spunemŭ, că d-lŭ Georgescu e angajatŭ de unŭ impresariu în corulŭ sĕu pe timpulŭ câtŭ va sta la Milanŭ, avêndŭ acesta a'i da tótă întreținerea cât timp va sta la conservatorŭ, ér după terminarea studielorŭ, venitele de pe unŭ anŭ sĕ fiă ale impresariului.

Îi dorimŭ cele mai frumóse succese.

Ateneulŭ românŭ din Bucuresci.

Programa conferințelorŭ publice pe an. 1888:

Duminecă 14 Februarie: D. C. *Esarcu*: Discursulŭ de deschidere. D. A. *Odobescu*: Edificiele rotunde și pătrate cu dom circularŭ. Edificiulŭ Ateneului.

Duminecă 21 Februarie: D. Gr. *Tocilescu:* Luptele partidelorŭ din trecutŭ.

Joi 25 Februarie: D. Tache *Ionescu* Despre credință.

Duminecă 28 Februarie: D. Ionescu *Gion:* Entusiasmulŭ în trecuta generațiune.

Joi 3 Martie: D. Al. *Djuvara:* Representațiunea minoritățilorŭ.

Duminecă 6 Martie: D. Gr. *Lahovary:* Criminalii la diferitele popóre.

Joi 10 Martie: D. V. *Laskar:* Socialismulŭ de Statŭ.

Duminecă 13 Martie: D. B. *Ștefănescu* dela Vrancea: Calitățile și defectele țĕranului românŭ.

Joi 17 Martie: D. Gr. *Maniu*: Ronsard și epoca lui.

Duminecă 20 Martie: D. dr. N. *Garoflid:* Hypnotismulŭ, sugestiunea hypnotică din punctulŭ de vedere alŭ sciinței și alŭ legilorŭ.

Joi 24 Martie: D. Ștefanŭ C. *Mihăilescu:* A fi și a părea.

Duminecă 27 Martie: D. C. C. *Dobrescu:* Haiducii.

Joi 31 Martie: D. *Iancovescu:* Proprietatea mare și noile teorii sociale.

Duminecă 3 Aprilie: D. C. C. *Arion:* Bogații și sĕracii.

Joi 7 Aprilie: D. Dr. *Urechiă:* Caracterulŭ.

Duminecă 10 Aprilie: D. Gr. *Păucescu:* Imbunĕtățirea sórtei țĕranului.

Joi 14 Aprilie: D. G. D. *Theodorescu:* Miturile lunare: vêrcolacii.

Duminecă 17 Aprilie: D-na Dr. *Cuțarida-Crătunescu:* Hygiena. Décă hygiena trebue sĕ fiă obligatorie în scólele de fete.

Joi 28 Aprilie: D. Anghelŭ *Demetrescu:* Poemele omerice.

Duminecă 1 Mai: D. St. *Vasilescu:* Trei cuvinte.

Joi 5 Mai: D. Dr. *Clementŭ:* Conservațiunea forțelorŭ la copii din punctulŭ de vedere hygienicŭ.

Duminecă 8 Mai: D. B. *Florescu:* Poetulŭ Grigore Alexandrescu.

Joi 12 Mai: D. A. *Macedonski:* Despre poesia română.

Duminecă 15 Mai: D. C. *Disescu:* Dreptulŭ de revolutiune.

NB. Conferințele care se vor adăuga pe lângă cele susŭ indicate se vorŭ publica prin diare.

Dare de sémă și mulțămită publică.

La balulŭ arangiatŭ în 4 Februarie st. n. în favorulŭ Reuniunei femeilorŭ române, pentru școla de fetițe, au binevoitŭ a contribui:

D-nii: Nicolae Ordamovicĭ 2 fl., Teofilŭ Faurŭ 1 fl., Iosifŭ Ciura 1 fl., Dr. Simionŭ Caianŭ 2 fl., Kremniczki Jacob 2 fl., Alexandru Ciura 2 fl., Mihailŭ Cirlea 3 fl., Persian Márton 1 fl., Iónŭ Macavei jun 2 fl. Alexandru Danciu 2 fl., Tabakovicĭ Zoltan 1 fl., David Șamu 2 fl., Simeonŭ Cisteanŭ 1 fl., Davidŭ Candin 3 fl., George Morarŭ 2 fl., Absolonŭ Faurŭ 2 fl., Iulia Bădău 1 fl., Iónŭ Têrnovénŭ 2 fl., Romulŭ Coțoiu 1 fl., Kátay Wien 2 fl., Nicolae Moldovanŭ 2 fl., Elena Cobori 2 fl., Iónŭ Gall 3 fl., Nicolae Mladiuŭ 1 fl., Iosifŭ Draia 2 fl., Alexandru Filipŭ 5 fl., Laurențiu Popŭ 2 fl., Georgiu Danciu 2 fl., Iosifŭ Cobori 1 fl., Horacsek Hauptman 1 fl. Hakman 1 fl., Klaus 1 fl., Chadlos 1 fl., Ötvös Martius 1 fl., Petru Fizeșanŭ 2 fl., Șafundjie 1 fl., Iosifŭ Crișanŭ 2 fl., Corneliu Munteanŭ 1 fl., Vásárhely Lajos 2 fl., Scwab 1 fl., Iuliu Mûț 1 fl. 50 cr., Neuman Adolf 2 fl.. Lövi 1 fl., Georgiu Ivașcu 3 fl., Alexandru Ivașcu 2 fl.. Terențiu Giurchescu 2 fl., Dionisiu Jefleanŭ 2 fl., Ivanovicĭ Rudolf 2 fl., Nicolae Drumar 2 fl., Heidler W. 1 fl., Schreiber Emilia 1 fl., Eduard Eblea 1 fl., Georgiu Truța 1 fl., Georgiu Balta 2 fl., Ianoi Jozsef 1 fl., George Anca 2 fl., Nicolae Oprișa 2 fl., Szabo Denes 2 fl., Petru Mladinŭ 1 fl., Petru Manea 1 fl., Gregoriu Suciu 2 fl., Arteniu Mărțiușŭ 2 fl., George Șturza 1 fl., Zacharie Cióra 1 fl., Nicolae Onicĭ 1 fl., D-na Iulia Văsino 10 fl., D-nii: Sabinŭ Teulescu 1 fl., Ioanŭ Munteanŭ 1 fl., Teodorŭ Vâtca 1 fl., Victorŭ Barițŭ 2 fl., Dimitrie Cunțanŭ 2 fl., Simionŭ Sturza 2 fl., Ráczkövy Lajos 2 fl., Lanes Giurchescu 2 fl., Nicolae Lobonțŭ 2 fl., Deonisiu Adamoviciu 2 fl., Ioanŭ Iancŭ 2 fl., Dr. Basiliu Preda 3 fl., Romulŭ Furduiu 2 fl., Paulŭ Stoica 2 fl., Nicolae Cirlea 1 fl., Silviu Lazarŭ 1 fl.. Ioanŭ Cióră 1 fl., Augustinŭ Meteșŭ 1 fl., Ioanŭ Laszlo protopopŭ 1 fl., Alexandru Macaveiu 1 fl., Alexandru Tobiașŭ (?)

A incursŭ preste totŭ suma de 150 fl. 50 cr. Spesele au fostŭ 87 fl. 50 cr.; prin urmare resultă unŭ venitŭ de 63 fl.

Subscrișii venimŭ a ne împlini cea mai plăcută datorință, esprimându-ne, în numele comitetului, cea mai căldurósă mulțămită și recunoscință tuturorŭ stimatelorŭ dómne și onoraților domnĭ, carĭ au binevoitŭ a contribui și a participa, arătândŭ și cu acéstă ocasiune interesulŭ ce-lŭ nutrescŭ fața de Reuniunea nóstră.

Abrudŭ, în 6/18 Februarie 1888.

Anna Gall, președintă. **Alexandru Ciura,** secretarŭ.

Serata Brahms-Grieg.

Serata, ce se va da Joi în 1 Martie n. séra la 8 óre în sala școlei ev. de fete în Gróverŭ și despre care amŭ amintitŭ în numĕrulŭ de erĭ alŭ fóiei nóstre, are următorulŭ programŭ:

E. Grieg: 3 Sonate pentru pianŭ și violină C-moll, Op. 45.

Brahms: a) „Mainacht" Op. 43, b) „Liebestreu" Op. 3. Cântece pentru baritonŭ cu acompaniare de pianŭ. „Adagio" pentru pianŭ și violină din Sonata Op. 78. „Wie bist du meine Königin"", Op. 32, pentru baritonŭ cu acompaniare de pianŭ. „Trio" C-moll, Op. 101, pentru pianŭ, violină și violoncelŭ.

Programulŭ ilŭ esecută: D-șóra Olga Grigorowicz (violină), D-lŭ Ernst Hintz (baritonŭ), D-nii Hugo Krummel (pianŭ), Max Krause (violină), C. Pöschl (violoncelŭ).

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.")

Parisŭ, 28 Februarie. Se vorbesce, că generalului Boulanger i-se va lua comanda de corpŭ.

Varșovia, 28 Februarie. In dilele din urmă s'au cumpĕratŭ cantitățĭ colosale de cereale destinate pentru locurile întărite cu șanțurĭ Luck, Rovno, Dubno și alte garnisóne vestice. In guvernamentulŭ Lublinŭ s'a făcutŭ din nou recensĕmêntulŭ cailorŭ, provisiunilorŭ și articulelorŭ disponibile pentru trebuințele armatei.

Berlinŭ, 28 Februarie. Acțiele Băncii rusescĭ au scădutŭ dela 48·70 la 38·50

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 28 Februarie st. n. 1888.

Bancnote românescĭ .	Cump.	8.52	Vênd.	8.55
Argintŭ românescŭ .	„	8.47	„	8.50
Napoleon-d'orĭ . . .	„	10.02	„	10.05
Lire turcescĭ	„	11.32	„	11.37
Imperialĭ	„	10.32	„	10.37
Galbinĭ	„	5.88	„	5.92
Scris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	102.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	99.—
Ruble Rusescĭ	„	107.—	„	108.—
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 27 Februarie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	96.30
Renta de hârtiă 5%	82.90
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare . .	148.25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . . .	93.70
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . . .	123.75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . . .	109.—
Bonurĭ rurale ungare	104.—
Bonurĭ cu clasa de sortare	103.75
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișŭ	103.60
Bonurĭ cu cl. de sortare	103.60
Bonurĭ rurale Transilvane	104.—
Bonurĭ croato-slavone	103.25
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	99.75
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ .	119.25
Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	122 80
Renta de hârtiă austriacă.	77.55
Renta de argintŭ austriacă	78.80
Renta de aurŭ austriacă	108.20
Losurĭ din 1860	132.75
Acțiunile băncei austro-ungare. . .	856.—
Acțiunile băncei de creditŭ ungur. .	264.75
Acțiunile băncei de creditŭ austr. .	268.45
Galbinĭ împărătescĭ	5.98
Napoleon-d'orĭ	10.04
Mărcĭ 100 împ. germane	62.17½
Londra 10 Livres sterlinge	126.80

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

Lasă-mĕ măicuță'n pace
Sĕ ședŭ eu cu cine'mĭ place,
Că rușine nu țĭ-oiu face,
De țĭ-a fostŭ dragă lumea
La urîtŭ nu mĕ'ndemna;
Urîtulŭ și traiulŭ rĕu
Te duce la făgădĕu,
Dragostea și traiulŭ bunŭ
Te întórce de pe drumŭ.

* * *

Du-mĕ Dómne de p'aicĭ
Unde-i dilele mai micĭ,
Că pe aicĭ s'au măritŭ
Și ómenii s'au rĕitŭ,

* * *

Badea negru ca corbulŭ
Dragu'mĭ-e ca sufletulŭ.
Badea-i albŭ ca laptele
Mândra 'ntórce spatele.
Bădița celŭ albinețŭ,
E ca grâulŭ săcărețŭ
Ilŭ ducĭ în têrgŭ n'are prețŭ,
Dér bădița negriciosŭ
E ca grâulŭ celŭ frumosŭ.

„Marițo cu ochii verdĭ".

Cântecŭ poporalŭ din Săcele, culesŭ din gura poporului de *D. Dogariu.*

I.

Frundulită bobulețŭ } bis.
Marițo cu ochii verdĭ, }
Vin' puiule vin'.
Ficiorului sĕ nu'i credĭ
Vin' puiule vin',
Că fecioru-i mare câne } bis.
Vine séra pe la tine }
Vin' puiule vin'.
Până te dă de rușine.
Vin' puiule vin'.

II.

Fóiă verde ș'o lălea,
Vin' bădițo de mĕ ia!
Eu mândruțo-atuncĭ te-oiu lua,
Când mă-ta mĭ-a numĕra
Iarba de pe nouĕ luncĭ
Și frunda din patru nucĭ.

III.

Ea țĭ-a numĕra atuncĭ,
Când-a face plopulŭ nucĭ
Și răchita mere dulcĭ.
Că n'are nicĭ trei parale
Sĕ-mĭ taie plopulŭ din cale,
Sĕ punŭ punte peste mare,
Sĕ-mĭ trécă Iorgu călare.

IV

Pe malulŭ Seretului
Paște calulŭ Iorgului;
Unŭ firŭ paște.
Altulŭ nasce
Și nimicŭ nu se cunósce.

V.

Fóiă verde de cicóre,
Vine Iorgu meu călare
Cu cămașa albă flóre
Spălată de fată mare
Și svêntată prin diorĭ
S'o aibă de sĕrbătorĭ.

VI.

Iorgule, batista-țĭ pică,
Sai, Marițo, ș'o ridică!
Ș'o ridică binișorŭ
Sĕ-i cadĭ neichii mai cu dorŭ
Când-a fi ca sĕ mĕ'nsorŭ.

VII.

Ș'am disŭ verde bobulețŭ,
Marițo cu ochii verdĭ,
Eșĭ afară de mĕ vedĭ
Până suntŭ grânele verdĭ,
Că de se vorŭ secera
Tu în drumŭ vei aștepta
Totŭ de mine-i întreba.

Avisŭ d-lorŭ abonaţĭ!

Rugămŭ pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe fâşia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Totodată facemŭ cunoscutŭ tuturorŭ D-lorŭ abonaţĭ, că mai avemŭ din anii trecuţĭ numerĭ pentru complectarea colecţiunilorŭ „Gazetei," precum şi câteva întregĭ colecţiunĭ, pentru carĭ se potŭ adresa la subsemnata Administraţiune în casŭ de trebuinţă.

Administraţiunea „Gaz. Trans."